

СИГУРНО И ПРЕДВИДИВО ОКРУЖЕЊЕ

ЗБОГ ЧЕГА ЈЕ НЕОПХОДНО ПОСТАВИТИ ГРАНИЦЕ?

Реч ауторитет се често повезује са строгоћом и кажњавањем и, пуни дилема, многи родитељи пропусте да детету на време поставе границе. Ако схватимо да реч ауторитет у ствари значи „помоћ у одрастању“, онда њиме постижемо прави циљ родитељства.

За унутрашњи мир, живот без напетости и осећај сигурности, важно је да дете зна шта се од њега очекује и које су последице његових поступака. Живећи у средини у којој постоји ред, која је предвидива, отвара му се простор за здрав развој и стицање самопоуздања.

- Постављањем јасних граница дете је заштићено, осећа да увек има ослонац..
- Када су родитељи јаки и доследни, дете ће им бити наклоњено и тежиће да се са њима идентификује.
- Правила обезбеђују чврсту структуру која пружа референтни оквир.
- Дете ствара јасне критеријуме и добија основу за добре изборе у будућности.
- Стиче добре навике.
- Оно ће се и лакше снаћи када буде суочено са фрустрацијама.
- Дете овако усваја и вредности (ред, поштовање, толеранција...).
- Пошто је само научило пред чим треба да се заустави, умеће да препозна и поштује границе и интегритет других.

Сведоци смо да деца, ако ви не поставите границе, њих траже сами, провоцирајући и тестирајући „докле могу да иду“, у кући, школи, у вршњачкој групи, са другим носиоцима ауторитета...

Нормално је да ће дете кршити правила све док не научи где је гранца коју не сме да пређе.

- Морате бити стрпљиви и доследни. Граница се поставља с љубављу и наклоношћу, али и са чврстином. Наилажење увек на исту реакцију родитеља, учврстиће жељено понашање.
- Ограничења морају бити у складу са узрастом, а циљеви увек реални и оствариви. Успех и похвала су оно због чега ће дете пожелети да настави тако да се понаша.
- Захтеви су увек јасни и прецизни, конкретни и подржани од оба родитеља.
- О правилима се прича, обајашњава а договор се склапа унапред. Непоштовање договора увек следи (детету позната) последица.
- Покажите да имате поверење у своје дете, дајте му могућност избора и довољно времена.

Границе постепено стварају обресе дететовог света, представљају путоказ и штите га.

Без њих, дете се може осећати као да је само на свету, бити уплашено и дезоријентисано.

Крајњи исход је некада развој агресивне или пасивне, немотивисане личности, а скоро увек немогућност да се осете испуњеност и задовољство у животу.

Маја Димитријевић, психолог